

[Christmas Møller.]

sagen var rimelig. Men i det foreliggende Forslag siges der noget ganske andet og stærkere, her tales der om „utilbørlig Pris“ og „utilbørlige Foranstaltninger“. Og nu vil jeg gerne stille det direkte Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, om han mener, at Ordene „uberettiget“ og „utilbørlig“ dækker nøjagtigt det samme; jeg synes, det er naturligt og rimeligt, at det ærede Medlem giver Svar herpaa.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sagde, at vi i Loven om Erhvervs- og Arbejdsfrihed havde en almindelig Trustlov, og at Forslaget her egentlig kun var et Supplement til denne, ja, at det oven i Købet var det bedste af de to Ting. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal vedaaenbart ikke, at § 4 i Loven om Erhvervs- og Arbejdsfrihed lyder saaledes:

„De i Lov Nr. 536 af 4. Oktober 1919 om den faste Voldgiftsret omhandlede kollektive Aftaler berøres ikke af nærværende Lov“.

Men hvor kan saa det ærede Medlem efter hele den Maade, hvorpaa han har argumenteret, paaberaabe sig Loven af 1929?

Saa gik det ærede Medlem videre og sagde, at det gjaldt om at tage fat paa de Ting, som sker i Praksis, og de Misbrug, der finder Sted, og det ærede Medlem tilføjede, at der utvivlsomt foregaar Misbrug, ja, i meget høj Grad Misbrug, hvorefter det ærede Medlem gentog Afsnittet om Detail- og Engrospristallet i den Tale, vi har hørt nogen Gange.

Jeg maa maaske sige til det ærede Medlem, at Paavisningen af den betydelige Forskel, der er mellem Engrospristallet paa den ene Side og Detailpristallet paa den anden Side, er jo ikke en Opfindelse af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal. Jeg tillod mig under Finanslovens første Behandling at gøre opmærksom herpaa og ogsaa at gøre opmærksom paa det meget høje Skatte- og Lønningstal, vi har; men da var det ærede Medlem jo ikke hjemme, i bogstaveligste Forstand ikke hjemme. Jeg er nok klar over, at det først er, efter at Profeten talte, at det er blevet Visdom. Men alligevel er det jo saaledes, at angaaende hele dette Misforhold mellem Detail- og Engrospristal og

Lønnings- og Skattepristal har man længe været ganske klar over Forholdet.

Derefter gik det ærede Medlem ind i en Tale, i hvilken han overhovedet ikke vendte sig mod Prisaftaler, men hvor det ærede Medlem rettede et Angreb paa Handelsstanden. Det ærede Medlem sagde selvfølgelig bagefter, at det var ikke Meningen hverken at bebryde Detailhandlerne eller Grossisterne, heller ikke Fabrikanterne, heller ikke Tapethandlerne eller Tapetfabrikanterne noget. Men, sagde det ærede Medlem, det, der er foregaaet, er altsaa en Bevægelse — jeg kommer til den om et Øjeblik —, under hvilken der dikteres Detailhandlerne fra Fabrikanternes og Grossisternes Side bestemte Priser og bestemte Avancer.

Inden jeg gaar videre, vil jeg da gerne stille det bestemte Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, om det ærede Medlem ikke vil have den Godhed overfor det høje Ting at paavise — om det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal ikke vilde være saa venlig at paavise overfor det høje Ting (Pause) — ja, det er for at fremme Forhandlingerne, jeg gentager det —, jeg beder det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal overfor det høje Ting at paavise, hvor alle de Ting, som han angreb: Grossistens, Fabrikantens Fastsættelse af Priser, rammes af det Forslag, der foreligger til Behandling her. Jeg beder det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal ikke blot begrunde det Spørgsmaal, som Venstres Udvalgsmedlemmer slutter deres Mindretalsbetænkning med; thi det Spørgsmaal behøvede saamænd ikke saa lang en Begrundelse; men jeg beder det ærede Medlem nævne Paragraf og Stykke, hvor det Forhold, han har omtalt, rammes af denne Lov. Thi det er jo dog klart, at naar det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal med denne Voldsomhed gaar ind paa dette, og hele Talen er en Underbygning af Lovforslaget, saa maa det virkelig være det ærede Medlems Opgave at paavise, hvor dette Forhold rammes af den paagældende Lov.

Inden jeg gaar videre og siger et Par Ord om det ærede Medlems Eksempler, vil jeg gerne sige, at naar man nu hørte det ærede Medlems Tale om den høje, for høje Grossistavance og den for høje Detailhandleravance o. s. v., saa maa man i